

בש"פ 8870/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8870/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 60661-05-22 מיום 20.11.2023 שניתנה על ידי כב' השופט א' נחלון

תאריך הישיבה: י"ב בטבת התשפ"ד (24.12.2023)

בשם העורר: עו"ד סנאחיר

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין-רוזן

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים לפיה מוארך מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני ממועד ההחלטה ועד מועד התייצבותו של העורר לריצוי עונשו ביום 17.1.2024, כאשר בית המשפט המחוזי דחה בהקשר זה בקשה לעיון חוזר שהגיש העורר. לאחר שעיינתי בחומר הכתוב ושמעתי את טיעוני הצדדים בעל פה, אני

עמוד 1

סבורה כי דין הערר להידחות.

2. ביום 20.11.2023 נגזר דינו של העורר ובית המשפט הטיל עליו עונש מאסר של 29 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. חרף הכלל לפיו על מי שנגזר דינו להתחיל בריצוי העונש באופן מידי, נעתר בימ"ש המחוזי לבקשת העורר והורה כי הוא יתחיל לרצות את עונש המאסר רק ביום 17.1.2024.

3. יחד עם זאת, אינני סבורה כי החלטה זו מצדיקה את המסקנה לפיה יש לשנות את התנאים בהם שהה העורר עד לגזר הדין. זאת ראשית לאור המסוכנות הכרוכה במעשיו של העורר ושהוא הורשע בגינם, ושנית לאור החשש הגובר להימלטות מאימת הדין, הקיים באופן מובנה ביחס למי שנגזר דינו.

4. עוד מקובלת עליי עמדת המדינה, לפיה לאחר שבית המשפט בגזר דינו לא קיבל את בקשת העורר להמשיך במסלול הטיפול, אין מקום בשלב זה וכל עוד גזר הדין עומד בעינו לקדם את ההליך הטיפולי, בעיקר כאשר מדובר בפרק זמן של כשלושה שבועות עד לתחילת מאסרו של העורר.

5. מובן כי הדרך פתוחה לעורר להגיש ערעור על פסק הדין ואף לבקש ככל שימצא לנכון לעכב את ביצועו, אולם מאחר שהמצב המשפטי היום הוא כי גזר הדין תקף והוא קובע את אשר נקבע בו, אני סבורה כאמור כי דין הערר להידחות.

6. סוף דבר - הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשפ"ד (24.12.2023).

שׁוֹפֵט